

abstrakt

Kvantová a biochemická supersymetria

Objavy, ktoré sú uvedené v tomto texte sú výsledkom prelomového výskumu v oblasti kvantovej biológie ľudského tela.

Tento výskum doteraz trval približne 30 rokov.

Výskum skúmal niektoré špecifické biologické a biochemické vlastnosti a vzájomné interakcie (molekulárne a kvantové) veľkého množstva rôznych anorganických a organických zlúčenín väčšiny z Mendelejevovej periodickej tabuľky prvkov.

Jedna z hlavných otázok na ktoré sa výskum zamerlal bola, aké sú odlišnosti v účinku na ľudské telo ak je konkrétny element z Mendelejevovej periodickej tabuľky prvkov viazaný v rôznych anorganických alebo organických zlúčeninách a v rôznych kvantových stavoch.

Tento výskum priniesol sériu na seba naviazaných prevratných a prelomových objavov. Tieto objavy výrazne menia doterajší pohľad na všetky prírodné ale aj spoločenské vedy. Niektoré časti sú zatiaľ utajené.

Ostatné sú v tomto stručnom prehľade:

1/ Objav vlnovej funkcie v kvantovej previazanosti.

Kvantové previazanie má charakter kvantovej vlnovej funkcie.

Porozumieť tomuto je zásadné pre hlbšie a komplexnejšie chápanie ďalšieho textu.

2/ Kvantová a biochemická supersymetria v ľudskom tele.

Absolútne všetky prvky (bez výnimky) ktoré sa nachádzajú na našej planéte sú biogénne.

Čiže všetky prvky od vodíka až po urán + transurány (tie ktoré vznikajú sekundárne) sú neoddeliteľnou súčasťou kvantovej a biochemickej supersymetrie v ľudskom tele.

Naivné predstavy, že evolúcia niektoré dostupné zložky z prírody použije a niektoré ignoruje nemajú absolútne žiadne opodstatnenie.

Z pohľadu kvantovej fyziky môžeme tieto biogénne prvky rozdeliť na 2 skupiny.

1. skupinu tvoria prvky na ktoré ľudské telo nereaguje v podobe vlnovej funkcie.

Túto skupinu tvorí vodík (H), uhlík (C), dusík (N), kyslík (O), sodík (Na), fosfor (P), síra (S), chlór (Cl), všetky ostatné biogénne prvky patria do 2. skupiny.

2. skupinu tvoria prvky na ktoré ľudské telo reaguje v podobe vlnovej funkcie.

V skutočnosti ľudské telo reaguje absolútne na všetky prvky v podobe kvantovej vlnovej funkcie ale pre prvky z 1 skupiny je rozloženie hustoty pravdepodobnosti vo vlnovej funkcii veľmi ostré (skokové).

Ale v tomto texte to teraz nebudem ďalej rozoberať.

Slová ktoré používame sú relatívne a aby sme neboli zahltený textom je vhodné iba v niektorých prípadoch použiť komplikované a podrobnejšie vysvetlenie.

Prvky 1. a 2. skupiny sú vo forme špecifických proteínových komplexov viazané do rozsiahlej terciárnej štruktúry v ľudskom tele, do siete (súčasťou tejto siete sú esenciálne látky).

Táto sieť má masívne biologické regulačné účinky.

Táto terciárna štruktúra, táto sieť, tvorí spolu s ostatnými zložkami biochemického systému v ľudskom tele biochemickú super-symetriu.

Na jednej strane tejto supersymetrie je táto sieť a na druhej strane je matrica, čo sú ostatné zložky nášho biochemického systému (v podstate DNA).

Matricu tvoria prvky 1. skupiny.

Akákoľvek zmena alebo zásah, napr. iba do jednej zložky v sieti, sa okamžite prejaví čiastočnou zmenou ostatných zložiek v sieti, ale hlavne zrkadlovou - supersymetrickou zmenou v matrici.

A naopak, akákoľvek zmena alebo zásah, napr. iba do jednej zložky v matrici, sa okamžite prejaví čiastočnou zmenou ostatných zložiek v matrici, ale hlavne zrkadlovou - supersymetrickou zmenou v sieti.

V biochemickom systéme ľudského tela má každá zložka z tejto supersymetrie svoj štandardný biologický parciálny tlak, tento parameter má relatívnu hodnotu (má neurčitý rozmer) a charakterom sa podobá na osmotický tlak alebo parciálny tlak plynov.

Na tomto je možné vidieť príklad fraktálnej symetrie vo vesmíre.

Zníženie biologického parciálneho tlaku u jednej zložky spôsobí zvýšenie parciálneho tlaku u tých zložiek, ktoré s ňou tvoria spojenie antagonista-aktivátor, poradie je závislé podľa toho aká je sila tohoto spojenia.

A naopak, zvýšenie biologického parciálneho tlaku u jednej zložky spôsobí zníženie parciálneho tlaku u tých zložiek, ktoré s ňou tvoria spojenie antagonista-aktivátor, poradie je závislé podľa toho aká je sila tohoto spojenia.

Vďaka takýmto mechanizmom, spojených s biochemickou supersymetriou, má ľudské telo k dispozícii super-rozsiahle možnosti (a navyše s jemným odstupňovaním), ktorými môže reagovať a kompenzovať rôzne hrozby a záťaže, ktoré mu prináša život a prostredie v ktorom žije.

3/ Súčasťou tohoto výskumu je tiež objav, že ľudské telo má určité špecifické vlastnosti kvantového počítača.

Hlavným prejavom tohoto kvantového počítača je práve to, že ľudské telo reaguje na prvky 2. skupiny v podobe vlnovej funkcie.

Každá bunka ľudského tela tvorí 1 kvantový bit.

Hlavnou úlohou tohoto kvantového superpočítača je predvídať a vypočítať všetky ideálne varianty supersymetrie a reagovať tak v predstihu na reálne vonkajšie vplyvy a záťaže a vždy zabezpečovať pre ľudské telo, v rámci možností, čo najlepšiu dostupnú biochemickú supersymetriu.

Tento kvantový počítač reaguje na absolútne akékoľvek fyzikálne alebo chemické interakcie so svojím blízkym aj vzdialeným okolím

(z celého vesmíru, väčšina týchto interakcií je veľmi slabých a sú navzájom protichodné, takže sa vzájomne vyrušia) a to sa ihneď prenáša na biochemickú supersymetriu.

Tento mechanizmus vysvetľuje účinnosť niektorých, niekedy spochybňovaných, liečebných terapií ako je napr.: homeopatia, biorezonancia a pod., tiež niektoré nečakané psychosomatické účinky atď.

Tak isto sa týmto mechanizmom priamo vykonáva biologická evolúcia, čiže prispôbovanie genómu okolitému prostrediu.

Vo svetle týchto faktov je preto vhodné pozerať sa napr. na infekčné choroby ako na kybernetickú vojnu medzi kvantovým počítačom človeka a kvantovým počítačom kolónie mikroorganizmov (v tomto prípade 1 kvantový bit = 1 baktéria alebo 1 vírus a pod.)

Tento kvantový počítač reaguje na absolútne všetky interakcie v celom vesmíre (presnejšie v celom multivesmíre, o ktorom hovorím v ďalšom texte) 2 hlavnými mechanizmami.

1. mechanizmus je priama interakcia na molekulu alebo kvantovú časticu, napr. priletí fotón, vznikne interakcia, na to reaguje kvantový počítač a následne sa zmení supersymetria v ľudskom tele.

Takéto interakcie vznikajú s určitým časovým oneskorením, ktoré je závislé od toho aká je vzdialenosť medzi vznikom častice a pohltením častice v ľudskom tele.

2. mechanizmus je interakcia na všetky vlnové funkcie v kvantovej previazanosti a ich interferencie v celom multivesmíre.

Takéto interakcie vznikajú v reálnom čase bez časového oneskorenia.

Samozrejme tieto mechanizmy nie sú jednosmerné ale sú obojsmerné.

Čiže tak ako multivesmír ovplyvňuje ľudské telo, tak zase podobne naopak ovplyvňuje ľudské telo celý multivesmír.

Každá interakcia vyvolá špecifické spektrum odozvy v kvantovej a biochemickej supersymetrii v ľudskom tele.

Toto spektrum je špecifické a nezameniteľné pre každý druh a spôsob interakcie.

Je to veľmi podobný mechanizmus aký vidíme v spektrálnych analýzach ktoré sa používajú v analytickej chémii, tam má každá látka svoje špecifické a nezameniteľné spektrum v škále elektromagnetického žiarenia

(Ďalší príklad fraktálnej symetrie vo vesmíre).

Samozrejme v ľudskom tele prebieha súčasne veľké množstvo rôznych interakcií, takže dochádza k interferencii.

4/ Statický multivesmír (mnohovesmír, multiverzum).

Medzi teórie ktoré popisujú vesmír - univerzum sa pridávajú stále častejšie rôzne varianty teórií mnohovesmíru.

Jedna z týchto teórií popisuje statický multivesmír.

Podstata tejto varianty je v tom, že absolútne všetky možnosti a kombinácie (pravdepodobne na Planckovej škále) ktoré umožňujú matematické a ostatné prírodné zákony sú súčasne a staticky prítomné, podobne ako vidíme statické políčka na filmovom páse..

Plynutie času v tejto variante prebieha tak, že sa realita preklikáva od jedného "políčka" do ďalšieho "políčka".

Táto varianta teórie vesmíru najlepšie vyhovuje objavom ktoré sú uvedené v tomto texte.

V tomto prípade sú všetky vlnové funkcie kvantového previazania prítomné v celom multivesmíre.

Potom by sme mohli považovať zmenu rozloženia hustoty pravdepodobnosti vlnových funkcií kvantového previazania v tomto statickom multivesmíre za plynutie času.

Táto zmena rozloženia hustoty pravdepodobnosti vlnových funkcií kvantového previazania sa môže pohybovať v statickom multivesmíre maximálne rýchlosťou svetla alebo akoukoľvek menšou rýchlosťou.

Preto sa pre subjekt, ktorý dosiahne voči svojmu okoliu rýchlosť svetla, čas zastaví.